

have foreligget officielt fra de Autoriteter jeg nærmest er henvist til at holde mig til med Hensyn til dette Punkt, at jeg maa anbefale det til Vedtagelse. Jeg maa som sagt beklage, at jeg ikke har det ærede sagkyndige Medlems Samstemning paa dette Punkt, men det vidste jeg jo i Forveien; det glæder mig at det ærede Medlem selv har sagt, at han er enestaaende om dette. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kred (Blom) har Ordet for en kort Bemærkning.

Blom: Jeg vil blot overfor den meget ærede Minister bemærke, at mit Navn ganske vist ikke findes under noget Forslag til at omlægge Gulvet i Tøjhuset. At jeg har havt den Ære at være Stabschef ved Artilleriet for nogle Aar siden, er dog ikke ensbetydende med, at min Mening var den, som blev udtrykt i Artilleriets Skrivelser. Det var kun det jeg vilde tillade mig at bemærke.

Th. Nielsen: Den ærede Krigsminister har dvælet ved Gendarmekorpsen og omtalt, at Retsikkerheden var bleven bedre ved dette Korps. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, det bliver der maaske nærmere Leilighed til, naar vi faae det særlige Lovforslag om denne Sag til Forhandling. Her skal jeg kun udtale det, at Betingelsen for, at et Politikorps kan virke tilfredsstillende, maa dog først og fremmest være den, at Befolkningen betragter dette Politikorps som sine bedste Venner, og jeg tror ikke, at selv den ærede Krigsminister vil paastaa, at store Dele af Befolkningen betragte Gendarmekorpsen som sine bedste Venner. Der er en Feil ved dets Oprindelse, der gjør, at det ikke vel kan komme til at virke paa en Maade, som er tilfredsstillende for Retsikkerheden, men, som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. — Den ærede Krigsminister hævdede, at andre Lande have de Ting, her er foreslaaet. Ja, det er meget muligt, det skal jeg slet ikke bestride; naar den ærede Krigsminister siger det, er det vel saa. Men det, jeg har hævdet, er det, at vi her i Landet ere komne til langt større Militær-Udgifter end andre os jævnbyrdige Lande, ja endogjaa selv i Forhold til Tyskland; det har jeg paastaet. Det er ikke mig bekendt, at andre Lande ere i Færd med at bygge Fæstninger, der kunne sammenlignes med den, som her bliver bygget omkring Kjøbenhavn, vel at mærke, naar man tager Hensyn til, at vi ere et lille Folk, og til Landets Udstrækning. Det er klart nok, at naar

vi give Pengene ud til Forsvarsforanstaltninger, kunne vi ikke give dem ud til andre Ting, det maa den ærede Minister erindre, der ligger jo, om jeg saa maa sige, Hundebegravet, at Pengene bruges hertil. Naar den ærede Krigsminister mente, at vi ikke vare stegne mere end c. 20 pCt. paa Forsvarsudgifterne, da veed jeg ikke, hvilke Tider han anstiller Sammenligning med, eller hvilken Tidsperiode han gaar ud fra i sin Sammenligning. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at i Aarene fra 1853—64 udgav vi aarlig til Forsvarsvæsenet, i det nuværende Danmark — jeg regner altsaa Holstein, Lauenborg og Slesvig fra — 8,328,000 Kr. i Gjennemsnit aarlig. Vi kunne gaa bort fra denne Tidsperiode og tage Tidrummet fra 1865—75, da udgave vi aarlig i Gjennemsnit 12,703,000 Kr., og vi kunne gaa nærmere ind paa Nutiden og tage Tidrummet fra 1875—85, da er det gjennemsnitlige aarlige Beløb 16,219,000 Kr. Paa det forrige Budget vare vi oppe paa 23 Mill. Kr., og paa Budgettet for indværende Aar ere vi oppe ved 27 Mill. Kr. Jeg tror, at den ærede Krigsminister vil indrømme, at det er en Forøgelse af mere end 20 pCt. at gaa fra 12 Mill. til 23 eller 27 Mill. Kr. Nu sagde den ærede Krigsminister vel, at det vilde ikke vedblive. Men den Kapital, der er brugt til Fæstningerne, og den, han foreslaar i Aar, skal bruges, dels til Fæstninger, dels til Bygninger, er jo borte og Renten af den maa nok regnes med. Saavidt jeg erindre, har den ærede Krigsminister i Debatten i det andet Thing saa omtrent maattet indrømme, at det vilde blive en aarlig forøget Udgift af c. 6 Mill. Kr. Han mente, at det maaske var for rundelig regnet. Det ærede Medlem fra Viborg i det andet Thing (Klein) kom op til 8 Mill. Kr., men lad os nu blive ved de 6 Mill. Kr. og lægge dem til det ordinære Beløb, der nu fordres, det er c. 18 Mill. Kr. saa komme vi dog op til 24 Mill. Kr.; thi jeg mener selvfølgelig ikke, at man maa holde sig til Krigsministerens Budget alene, men til Forsvarsvæsenet i det Hele. Det er naturligvis Udgifterne til hele Forsvarsvæsenet, der maa sammenlignes med andre tilsvarende Landes Udgifter dertil, regnede pr. Hoved, det er derved vi komme til de store Udgifter. Det maa den ærede Krigsminister erindre, at naar han giver sig ind paa provisoriske Fæstninger, der tage saa Meget, kan han ikke uden at overstige det, andre Lande bruge, tillige komme til at staa paa Høiden med dem med Hensyn til Angrebsstyrke. Derfor var det jeg ønskede, at vi maatte faae en alvorlig Underøgelse af, hvad vi have Naad til at offre til Forsvarsvæsenet og saa ifølge